

Návštěva soudu

Se spolužactvem jsem navštívila jednání Krajského soudu v Brně. Na jednání soudu jsem byla poprvé, proto jsem si nebyla jistá, co od toho mám očekávat. Před budovou jsme se střetli s mužem, který se nás ptal, zda je zde krajský soud. Posléze jsme zjistili, že tento muž byl obžalovaný v případě, na který jsme se šli podívat. Při vstupu do budovy jsem si všimla impozantně velkých hlavních dveří, které z mého pohledu umocňovaly, jakou silou disponuje tato veřejná instituce. Tyto dveře však byly zamčeny a šli jsme bočními (menšími) dveřmi. Zároveň i chodby uvnitř budovy vyvolávaly dojem určité sakrality budovy, při chůzi do schodů jsme automaticky začali šeptat. Možná to bylo tím, že kromě nás na chodbách nikdo nebyl, ale na fakultě taky nešeptáme, když jdeme po schodech sami, takže si myslím, že to bylo opravdu dáno tímto specifickým prostředím.

Líčení mělo dle programu na webových stránkách soudu začínat v 10:00, avšak do místnosti jsme byli pozváni již v 9:48 a líčení začalo tedy o skoro čtvrt hodinu dříve. Toto mě dost překvapilo, jelikož jsem si myslela, že si tyto instituce zakládají na dodržování přesného časového harmonogramu z důvodu přísné byrokracie. Rovněž jsme pak byli rádi, že jsme přišli s předstihem, jelikož bychom jednání jinak propásli. K návštěvě jsme si vybrali odvolací soudní líčení, tudíž jsme si vyslechli pouze rozsudek o schválení či zamítnutí (v našem případě zamítnutí) žádosti o odvolání proti rozsudku. Celé líčení trvalo zhruba pět minut, tudíž jsme skončili ještě dříve než v deset, kdy jsme původně měli začínat. Přesto jsem si i v tomto krátkém časovém úseku všimla několika zajímavých věcí.

Do místnosti jsme vstupovali společně s obžalovaným, ostatní osoby tam již seděli (jejich funkce se nezmiňovaly a na cedulky na stolech jsem moc neviděla, avšak předpokládám, že zde byl soudce, dva přísedící, zapisovatelka a státní zástupce). Naproti soudci a ostatním se nacházely tři řady lavic, na první z nich se posadil obžalovaný, za ním jsme seděli my a další veřejnost (nejspíše také studenti). Čekala jsem, že bude mít obžalovaný svou vlastní lavici, která bude od veřejnosti nějak oddělena.

Soudce hned na začátku vyřkl, že žádost na odvolání se zamítá a dále vysvětloval důvody proč. Zdůvodnění podával srozumitelně, zdálo se mi, že se snaží docílit toho, aby mu obžalovaný rozuměl. Upřímně jsem si myslela, že zde budu svědkem určité formy symbolického násilí, jak jej popisuje Bourdieu, specificky u příkladu jazyka, kdy budou odborníci mluvit svým „žargonem“ a tím znesnadní porozumění laikům (třeba právě obžalovanému). Soudce místy používal neformální jazyk, např. hned na začátku pojmenovával pervitin jako „perník“. Také užíval slovních spojení, která bych spíše čekala při rozhovoru s přáteli někde v hospodě, např. „Kdyby Vás policie vydírala, jak jste tvrdil, tak byste se přiznal, že jste ten perník prodával i tomu druhému, a ne jenom jednomu, že jo. Takže to nedává smysl.“. Také při svém monologu hojně gestikuloval rukama, což mi jen umocnilo pocit žoviálního rozhovoru. Nejsem si jistá, jestli je tento přístup běžný či jestli se takto vyjadřuje pouze tento soudce,

případně zda na situaci mělo vliv to, že se jednalo o odvolání, každopádně jsem tím byla zaskočena, jelikož mi toto vystupování rozporovalo s mou představou o lidech v této vysoké pozici. Zároveň však soudce místy mluvil velmi rychle, takže bylo obtížné vstřebat tok informací, jež šel naším směrem. Toto by se nejspíše dalo označit jako formu symbolického násilí.

Nebyla jsem si jistá, jak se k soudu správně obléci, proto jsem volila spíše formální ošacení, avšak obžalovaný byl oblečen velmi neformálně (džíny, tričko s potiskem). Celkově mi chování obžalovaného přišlo celkem laxní, rozhodně nepůsobil nijak nervózním dojmem (spíše mi přišlo, že jsem já byla z tamního prostředí více nervózní než obžalovaný). K rozsudku se nijak nevyjadřoval, posléze vyšel z místnosti opět s námi a na cestě ven se nás ptal, jestli jsme studenti z právnické fakulty a máme přikázáno chodit jednat soudu. Na to jsme odpověděli, že jsme studentstvo z jiné fakulty a odpojili se od něj.